

ERÄÄN TUNNUSKAPPALEEN TARINA

Lottaliina Lehtinen

Keisarikunta-elokuvan lopputekstien aikana taustalla pyörii Olavi Uusivirran säveltämä, sanoittama ja yhdessä Mikko Leppilammen ja Tidjanin kanssa esittämä ”Ei oltu niin kuin muut”. Kappale soi tiuhaan myös radiossa. Kappaleen päätyminen elokuvan taustalle ei kuitenkaan ollut aivan itsestään selvää. Olavi kertoo tekoprosessista:

”Meillä oli alun perin tarkoitus tehdä Tidjanin ja Mikko Leppilammen kanssa jostain elokuvan aikakauden kappaleesta uudella suomenkielisellä tekstillä cover-versio, joka tulisi elokuvan lopputekstien päälle. Varsinaista tunnuskappaletta ei alun perin ollut tarkoitus tehdä. Kun elokuva oli purkissa, mietimme koko loppukesän sopivaa kappaletta. Siinä vaiheessa oli jo ollut puhetta soundtrackin julkaisemisesta Universalin kautta, joten yhtiö auttoi pohdinnassa. Sopivaa kappaletta ei kuitenkaan tuntunut tulevan mieleen. Levy-yhtiössä ehkä ajateltiin, että kappaleella pitää olla mahdollisuuksia radiosoittoon, jotta siitä olisi apua markkinoinnissa.

Jossain vaiheessa minulle tuli mieleen ”Can’t take my eyes off of you” (Gaudio–Crewe), että sehän on kova biisi. Kaikki tietävät kappaleen, ja se on vielä tosi hyvä. Vaikka minulla ei ollut aikomusta tehdä koko biisiä, ajattelin kokeilla, millaiset uudet suomenkieliset sanat siihen voisi keksiä. Yhtenä iltana mietin kotona tekstimaailmaa, ja äkkiä sanat alkoivat istahtaa paikoilleen. Parissa tunnissa olin tehnyt valmiin tekstin ja pimputin pianolla minidiskille demoversion. Seuraavana aamuna kävin Mandartin toimistossa ja Universalilla soittamassa demoa. Myös näyttelijöiltä kysyttiin mielipidettä, ja kaikki tykkäsivät ja olivat sitä mieltä, että ”tämä tehdään!”.

Treenasimme kappaletta **Marzi Nymanin**, Tidjanin ja Mikon kanssa, ja olimme jo buuk-

Olavi Uusivirta

kaamassa studiota, kun joku muisti, että ai niin, pitäisi ehkä kysyä luvatkin tämän kappaleen käyttöön. Tein kappaleesta käännöksen, josta selvisi, mistä uudet sanat kertovat. Se lähetettiin alkuperäisen kappaleen oikeudenhaltijoille.

Eihän siitä sitten tullut käännöslupaa. Vastaus oli tiukka. Käännöksen olisi pitänyt kunnioittaa enemmän alkuperäisen tekstin sisältöä. Nyhän teksti oli tavallaan ihan uusi. Kertosäe olisi mennyt: ”Tää yö on aikaa/ ei mennä nukkumaan/sä siihen taikaan/mut sait jo uskomaan/kun soitto raikaa/mun tähtimerkit on kohdallaan...”.

Me oltiin tietty ihan että voi

ei, tähänkö tämä nyt kaatui. Mielipidettä ei saanut muutettua. Oikeuksia hallinnoiva kustannusyhtiö oli tunnettu siitä, että siellä ollaan todella tiukka. Vaikka hehän siitä olisivat taidollisesti hyötynyt.

Ajattelin itse, että unohdetaan sitten koko juttu. Aikaakin oli kulunut, ja oli jo syksy. Mandartit olivat kuitenkin sitä mieltä, että teksti on toimiva. He kysyivät, olisiko mitään mahdollisuutta tehdä tekstin perusteella uutta sävellystä. Lupasin yrittää. Koska vaarana oli, että kappaleesta tulisi liian samanlainen kuin alkuperäisestä kaavailusta, tein aluksi *Imagine*-tyyppisen slovarin. Kaikki olivat kuitenkin sitä

mieltä, että kappaleen pitää olla menobiisi, jotta se kuvastaisi elokuvan henkeä. Ajattelin että okei, yritetään vielä kerran.

Taisin olla bussissa matkalla Espoon Ikeaan, kun sain kertosäe-idean päähäni. Totesin, että okei, tämä ei ole swingiä eikä 50-lukua, mutta on tämä 60-lukua – tulee mieleen 60-luvun Suomi-iskelmä. Kertosäkeen jälkeen sain aika nopeasti tehtyä myös a-osan. Tekstiä joutui jonkin verran muokkaamaan, mutta aika paljon pystyin käyttämään alkuperäistä tekstiä. Esimerkiksi a-osassa on suunnilleen sama määrä tavuja per fraasi.

Säädimme biisiä studiossa melkein viikon, koska halusimme tehdä sen kunnolla, ettei jää ainakaan siitä kiinni. Aika kalliiksi sen tuotanto tuli. Viime vaiheessa päätin vielä ikään kuin kruunaukseksi lisätä kertosäkeeseen jouset, ja siihenkin suostuttiin. Saankin olla tosi kiitollinen Mandarteille, jotka antoivat minulle tämän mahdollisuuden.

Mandart maksoi biisin tuotannon, ja siihen paloi aika paljon rahaa. Toivottavasti kappaleen radiosoitosta on ollut apua elokuvan esiin tuomiselle.

Tavallaan tässä ehkä kävi ihan hyvin, koska nyt tuli tehtyä täysin uusi kappale. Sovitusprosessi oli monivaiheinen ja siihen osallistui peräti seitsemän ihmistä, joista jokainen toi oman panoksensa lopputulokseen. Kun kappale oli valmis ja sain sinun käteen, niin vähän siinä ihmetteli että oho, näinpä kävi.”